

Aripa cântecului-București

Ioan Daniel

Diademă de culoare
Cu artere prinse-n vis
Iar te zbați pe trotuare
Ca-ntr-un cântec nedescris

Bănci multiple magazine
Bulevarde peste tot
O nuanță-n zbor ce vine
Ca o floare eu socot

Printre blocurile-nalte
Timpu-și țese pânza lui
De se vede de departe
Fața— Bucureștiului

Norii-și țințuie privirea
Peste lacul Herăstrău
Să domine amintirea
Sufletului scump al tău

Otopeni se împletește
Cu poveștile și norii
Căci din zbor-zborul îl crește
Să împace călătorii

Iar Băneasa— culouare
Chiar prin aer și-a zidit
Încă— de pe trotuare
Să-i vezi chipul strălucit

Curs de ochi și curs pe mână
Se transpune din izvor
Sens în apa de lumină
Pân" la ultimul fior

București îmbrățișat
Și în vise și-n speranțe
Lasă-ți chipul încercat
Tot mai mult să se înalțe
08-10-2015 Cluj-Napoca